

Programnotis:

String Quartet No. 3 er et gjennomkomponert stykke som består av fem forskjellige deler. Som i den klassiske strykekvartetten tar hver del sitt utgangspunkt i forskjellige musikalske karakterer eller stiler, fra det oversiktlige til det mer kompliserte. Grunnlaget for dette er at materialet oppnår størst musikalsk effekt når det blir hørt i sammenheng, enten direkte eller indirekte, med en annen, vidt forskjellig musikkverden. Mitt stykke utnytter måten dette prinsippet, sammen med begrensningene til lytterens arbeidsminne (*working memory*), legger grunnlaget for vår musikalske opplevelse.

Stykket åpner med et langsomt, nærmest statisk avsnitt. Dette vertikale harmoniske lydbildet fungerer som en betydelig kontrast til det horisontale kontrapunktet i andre seksjon. I denne delen av stykket utvikler materialet seg gravis. Det blir mer og mer komplisert, til det kulminerer med overgangen til del tre. Et viktig produkt av denne strukturelle modellen er at lytterens erindring av karakteren i den komplekse seksjonen (del to) vil bli påvirket av kontrasten mellom dette lydbildet og det mer meditative materialet som følger. På samme måte kan man si at nakenheten og intensiteten i den tredje seksjonen fremheves av lytterens erindring av den forutgående musikken. De to siste delene av stykket ble konstruert etter lignende prinsipper. Disse fungerer også som en motvekt til de første seksjonene – målet var å oppnå en tektonisk balanse på makronivået av stykket.

Et av målene mine med denne kvartetten var å strekke lytterens evne til å bearbeide helheten av de musikalske inntrykkene, på ett eller flere punkt i hver seksjon. Ved å gjøre dette kunne jeg manipulere det musikalske forløpet slik at det til tider vil gå imot lytterens forventninger. Dette prinsippet blir hjulpet av at det ikke er noen pause mellom seksjonene. Grunnen til at jeg forsøker å undergrave lytterens forventninger er at dette vil understreke kontrastene og fremheve overraskelsesmomentet i stykket.